Td029_11

Μια Πασχαλιά , *ν Αλιξανδρή*
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
μια Πασχαλιά, *ν Αλιξανδρή*
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
μια ’πίσημη μια μέρα, *πουλάκι μ’ ιμά*
μια ’πίσημη μια μέρα, *ν Αλιξανδρή*
μια ’πίσημη μια μέρα, *πουλάκι μ’ ιμά*
μια ’πίσημη μια μέρα, *ν Αλιξανδρή*
μάνα ν υγιό, *ν Αλιξανδρή*
μάνα ν υγιόν ιστόλιζι
μάνα ν υγιό, *ν Αλιξανδρή*
μάνα ν υγιόν ιστόλιζι
μάνα κι θυγατέρα, *πουλάκι μ’ ιμά*
μάνα κι θυγατέρα, *ν Αλιξανδρή*
μάνα κι θυγατέρα, *πουλάκι μ’ ιμά*
μάνα κι θυγατέρα, *ν Αλιξανδρή*
κόσμος παάιν’, *Αλιξανδρή*
κόσμος παάιν’ στην εκκλησιά
κόσμος παάιν’, *Αλιξανδρή*
κόσμος παάιν’ στην εκκλησιά
να πα να μεταλάβει, *πουλάκι μ’ ιμά*
να πα να μεταλάβει, *ν Αλιξανδρή*
να πα να μεταλάβει, *πουλάκι μ’ ιμά*
να πα να μεταλάβει, *ν Αλιξανδρή*
κι κίνησαν, *Αλιξανδρή*
κι κίνησαν κι πάαιναν
κι κίνησαν, *Αλιξανδρή*
κι κίνησαν κι πάαιναν
κινήσαν να πααίνουν, *πουλάκι μ’ ιμά*
κινήσαν να πααίνουν, *Αλιξανδρή*
κινήσαν να πααίνουν, *πουλάκι μ’ ιμά*
κινήσαν να πααίνουν, *Αλιξανδρή*
μπροστά παάιν’, *Αλιξανδρή*
μπροστά παάιν’ η μάνα του
μπροστά παάιν’, *Αλιξανδρή*
μπροστά παάιν’ η μάνα του
κατόπιν αδελφή του, *πουλάκι μ’ ιμά*
κατόπιν αδελφή του, *ν Αλιξανδρή*
κατόπιν αδελφή του, *πουλάκι μ’ ιμά*
κατόπιν αδελφή του, *ν Αλιξανδρή*
στη μέσ’ παάιν ’, *Αλιξανδρή*
στη μέσ’ παάιν’ Αλιξανδρής
στη μέσ’ παάιν’, *Αλιξανδρή*
στη μέσ’ παάιν’ Αλιξανδρής
σα μήλο μαραμένο, *πουλάκι μ’ ιμά*
σα μήλο μαραμένο, *ν Αλιξανδρή*
σα μήλο μαραμένο, *πουλάκι μ’ ιμά*

σα μήλο μαραμένο, *ν Αλιξανδρή*
σα μήλο σαν, *Αλιξανδρή*
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο
σα μήλο σαν, *Αλιξανδρή*
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο
σαν κόκκινο λουλούδι, *πουλάκι μ' ιμά*
σαν κόκκινο λουλούδι, *ν Αλιξανδρή*
σαν κόκκινο λουλούδι, *πουλάκι μ' ιμά*
σαν κόκκινο λουλούδι, *ν Αλιξανδρή*
και παν κοντά, *ν Αλιξανδρή*
και παν κοντά και παν σιμά
και παν κοντά, *ν Αλιξανδρή*
και παν κοντά και παν σιμά
σιμά στην εκκλησία, *πουλάκι μ' ιμά*
σιμά στην εκκλησία, *ν Αλιξανδρή*
σιμά στην εκκλησία, *πουλάκι μ' ιμά*
σιμά στην εκκλησία, *ν Αλιξανδρή*
κι σαν τους εί-, *ν Αλιξανδρή*
κι σαν τους είδε η εκκλησιά
κι σαν τους εί-, *ν Αλιξανδρή*
κι σαν τους είδε η εκκλησιά
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μ' ιμά*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλιξανδρή*
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μ' ιμά*
ρίχνει τα κεραμίδια , *ν Αλιξανδρή*
κι τ' Άγιο Πνέ-, *ν Αλιξανδρή*
κι τ' Άγιο Πνέμα ξύπνησι
κι τ' Άγιο Πνέ-, *ν Αλιξανδρή*
κι τ' Άγιο Πνέμα ξύπνησι
'πό μέσ' 'πό τ' Άγιο Βήμα, *πουλάκι μ' ιμά*
'πό μέσ' 'πό τ' Άγιο Βήμα, *ν Αλιξανδρή*
'πό μέσ' 'πό τ' Άγιο Βήμα, *πουλάκι μ' ιμά*
'πό μέσ' 'πό τ' Άγιο Βήμα , *ν Αλιξανδρή*
κι η μάνα του, *ν Αλιξανδρή*
κι η μάνα του τον ρώτησι
κι η μάνα του, *ν Αλιξανδρή*
κι η μάνα του τον ρώτησι
κι η μάνα του τον λέει, *πουλάκι μ' ιμά*
κι η μάνα του τον λέει, *ν Αλιξανδρή*

κι η μάνα του τον λέει, *πουλάκι μ' ιμά*
κι η μάνα του τον λέει, *ν Αλιξανδρή*.
Τι κρίμα έχ'ς, *ν Αλιξανδρή*
τι κρίμα έχ'ς πουλάκι μου
τι κρίμα έχ'ς, *ν Αλιξανδρή*
τι κρίμα έχ'ς πουλάκι μου
κι είσι κριματισμένος, *πουλάκι μ' ιμά*
κι είσι κριματισμένος, *ν Αλιξανδρή*
κι είσι κριματισμένος, *πουλάκι μ' ιμά*

κι είσι κριματισμένος, *ν Αλιξανδρή.*
Όντα ’μαν νιος, *ν Αλιξανδρη*
όντα ’μαν νιος και νιούτσικος
όντα ’μαν νιος, *ν Αλιξανδρή*
όντα ’μαν νιος και νιούτσικος
κι όντα ’μαν παλικάρι, *πουλάκι μ’ ιμά*
κι όντα ’μαν παλικάρι, ν *Αλιξανδρή*
κι όντα ’μαν παλικάρι, *πουλάκι μ’ ιμά*
κι όντα ’μαν παλικάρι, *ν Αλιξανδρή*
και παίζοντας, *ν Αλιξανδρή*
και παίζοντας και ρίχνοντας
και παίζοντας, *ν Αλιξανδρή*
και παίζοντας και ρίχνοντας
πάτησα ένα γνημόρι[1], *πουλάκι μ’ ιμά*
πάτησα ένα γνημόρι, *ν Αλιξανδρή*
πάτησα ένα γνημόρι, *πουλάκι μ’ ιμά*
πάτησα ένα γνημόρι, *ν Αλιξανδρή*
και το γνημόρ’, *ν Αλιξανδρή*
και το γνημόρ’ που πάτησα
και το γνημόρ’, *ν Αλιξανδρή*
και το γνημόρ’ που πάτησα
ήταν ’ραβωνιασμένη, *πουλάκι μ’ ιμά*
ήταν ’ραβωνιασμένη, ν *Αλιξανδρή*
ήταν ’ραβωνιασμένη, *πουλάκι μ’ ιμά*
ήταν ’ραβωνιασμένη, *ν Αλιξανδρή.*

Μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή μια ’πίσημη μια μέρα
μάνα ν υγιόν ιστόλιζι μάνα κι θυγατέρα
κόσμος παάιν’ στην εκκλησιά να πα να μεταλάβει
κι κίνησαν κι πάαιναν κινήσαν να πααίνουν
μπροστά παάιν’ η μάνα του κατόπιν αδελφή του
στη μέσ’ παάιν’ Αλιξανδρής σα μήλο μαραμένο
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο σαν κόκκινο λουλούδι
και παν κοντά και παν σιμά σιμά στην εκκλησία
κι σαν τους είδε η εκκλησιά ρίχνει τα κεραμίδια
κι τ’ Άγιο Πνέμα ξύπνησι ’πό μέσ’ ’πό τ’ Άγιο Βήμα
κι η μάνα του τον ρώτησι κι η μάνα του τον λέει
Τι κρίμα έχ’ς πουλάκι μου κι είσι κριματισμένος
Όντα ’μαν νιος και νιούτσικος κι όντα ’μαν παλικάρι
και παίζοντας και ρίχνοντας πάτησα ένα γνημόρι
και το γνημόρ’ που πάτησα ήταν ’ραβωνιασμένη.

[1] γνημόρι>μνημούρι>μνήμα